

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jaroslava Škopka a Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) ve věci

žalobce: O.S., bytem ...,

proti
žalovanému: Magistrát města Plzně, sídlem Škroupova 4, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2017, č. j. MMP/240787/17

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2017, č. j. MMP/240787/17 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 4, odboru stavebně správního (dále jen „prvoinstanční orgán“), kterým bylo vydáno rozhodnutí ze dne 30. 5. 2017, č. j. UMO4/06388/17, o umístění stavby – Plzeň, ul. Nad Týncem a okolí, kNN, vNN, a

rozhodnuto o podmínkách pro umístění a provedení stavby (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

II.

Žaloba

2. Žalobce úvodem žaloby shrnul dosavadní průběh správního řízení. Poté uvedl, že k argumentaci žalovaného, že chodníky nejsou předmětem řízení, žalobce zdůrazňuje, že je od počátku územního řízení srozuměn s tím, že stavba se týká rekonstrukce sítí. Zásadní je však skutečnost, že podle § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., se rozvodná energetická vedení a vedení elektronických komunikací v zastavěném území obcí umísťují pod zem. V tomto případě pak pod povrch chodníku, který není v zákonné výši. Žalobce toto namítal jednak v rámci řízení před stavebním úřadem, jednak v rámci řízení před Magistrátem města Plzně. Nebylo mu však vyhověno. Ukládáním sítí, jednoznačně dojde k zásahu či dokonce stavebním úpravám chodníku. Správní úřad pak s tímto výslovně počítá, když v čl. II. bodě 5 odst. 1 územního rozhodnutí doslova uvedl: *„V ulici Nad Týncem 1 - 47 se nachází nový povrch chodníku v záruce (záruka do r. 2021). V případě nutnosti vstupu do tohoto povrchu před uplynutím záruky provede investor celoplošnou opravu dotčené části povrchu.“* Žalobce doplňuje, že v roce 2015, kdy došlo k rekonstrukci vodovodního potrubí, také nebyl předmětem územního řízení chodník, avšak k zásahu do jeho výšky skutečně došlo a proto nastala tato protiprávní situace. Žalobce zdůrazňuje, že nebyl účastníkem řízení a proto ani nemohl uplatňovat svá práva, např. podat proti umístění stavby námítky nebo odvolání. V projednávané věci stavební úřad výslovně počítal s možnými úpravami chodníku, avšak přesto zkoumání zákonných parametrů chodníku bezdůvodně vyloučil. A to dokonce přesto, že žalobce nápravu výšek chodníku stavebnímu úřadu navrhoval, ačkoliv to nebyla jeho povinnost. Pokud skutečně dojde k opravám chodníku, zhotovitel stavby může jednat nelegálně, tedy nedodržovat jinak závazné technické normy a jiné technické předpisy a chodník opravit dle své libovůle.
3. Podle § 160 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, je zhotovitel mimo další povinen dodržet obecné požadavky na výstavbu, popřípadě jiné technické předpisy a technické normy a zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce vyplývajících ze zvláštních právních předpisů. Tímto ustanovením stavebního zákona byla zhotoviteli stavby uložena povinnost dodržet technické předpisy při provádění stavby, to znamená i vyhlášku Ministerstva pro místní rozvoj č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb. V § 4 této vyhlášky musí mimo jiné i chodníky umožňovat samostatný, bezpečný, snadný a plynulý pohyb osobám s omezenou Ačkoliv obecně nejsou české technické normy závazné a mají pouze doporučující charakter, jsou závazné takové technické normy, na něž výslovně odkáže příslušný právní předpis. Zde k tomuto odkazu došlo prostřednictvím § 160 odst. 2 stavebního zákona. Zhotovitel stavby je tedy ze zákona povinen postupovat v souladu s technickými předpisy a normami, tedy rovněž podle technické normy ČSN 73 6110 o projektování místních komunikací, která se vztahuje ke komunikacím pro chodce. V bodu 1.1.1 ČSN 73 6110 musí komunikace pro chodce zajistit kromě jiného i tyto podmínky: vysokou bezpečnost provozu, minimalizaci subjektivního pocitu ohrožení, bezbariérový i plynulý pohyb, dostatečnou svobodu pohybu. Pokud je mezi dvěma pozemky „díra“ o délce min. 20 cm a hloubce min. 10 cm, je jasné, že bezpečnost chůze není zajištěna. Do „díry“ může některá osoba zapadnout a v lepším případě si jen poranit nohu. Hned vedle je však zeď stavby na pozemku klienta a hrozí

tedy i závažné poranění všech dalších částí těla. Vzhledem k tomu, že je tato „díra“ jednak přímo u vchodu žalobce do jeho stavby na pozemku, jsou on a jeho bratr ohroženi při vstupu do stavby a výstupu z ní. Ohroženi jsou pak i ostatní kolemjdoucí. Vzhledem k tomu, že je zde hustá zástavba, pohybuje se zde i hodně chodců. Chodník pak postrádá i povinný znak bezbariérového užívání. Je jasné, že do „díry“ budou zapadávat jednotlivé předměty (na podzim listí, v zimě sníh), při námraze se zde bude tvořit ledová plocha, při dešti zase nebude mít voda kam odtékat, bude se zde tvořit vlhkost, která bude poškozovat stavbu na pozemku žalobce, pozemek žalobce, ale rovněž chodník, který zledovatí a bude prskat. Bude tak ztrácet další povinné znaky.

4. Názory stavebního úřadu jsou protichůdné a v rozporu se zákonem, když stavební úřad v územním rozhodnutí mimo jiné konstatoval, že při provádění stavby mají být dodrženy všechny platné předpisy a normy, avšak rozhodl tak, že výšky chodníku stanovené ČSN 73 6110 a jejich protiprávnost, nebudou v řízení zkoumány, ačkoliv se stavebním záměrem úzce souvisí. Dále stavební úřad uvádí, že budou dodržována ustanovení vyhlášky č. 268/2009 Sb., o obecných požadavcích na výstavbu a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a příslušné technické normy, tedy rovněž výše uvedená ČSN 73 6110. Vypořádáním se s námitkami žalobce a vydáním územního rozhodnutí však nepřímě dodržení této technické normy nevyžaduje. Rovněž uvedl, že před zahájením stavebních prací musí stavebník zajistit vytyčení prostorové polohy odborně způsobilou osobou. Pokud toto bude provedeno, bude zjištěna nesprávná výška chodníku na pozemku města a stavební práce tak nemohou být vůbec provedeny. Pokud stavebník se stavbou započne, učiní tak jednoznačně v rozporu s požadavky stavebního úřadu. Dále stavební úřad požaduje k žádosti o kolaudační souhlas doložit mimo další i prohlášení dodavatele o tom, že stavba je provedena dle schválené projektové dokumentace, platných ČSN a vyhlášky č. 268/2009 Sb. Pokud nebude dodržena správná výška chodníku, ke kolaudaci stavby nemůže nikdy dojít.
5. Stavební úřad se rovněž dopustil procesních vad, když nedostatečně reagoval na námitky žalobce uplatněné v rámci řízení o umístění stavby, Statutární město Plzeň zastoupené odborem rozvoje a plánování MMP pak na námitky žalobce nereagovalo vůbec. Rovněž MMP se s odvolacími důvody žalobce nevypořádalo, ačkoliv to bylo jeho zákonnou povinností. Došlo tak jednoznačně k procesnímu pochybení jednak v rámci řízení o umístění stavby a jednak v rámci odvolacího řízení.
6. Závěrem žalobce shrnul, že správní orgán měl povinnost věc řešit komplexně. Elektrické sítě, vodovodní potrubí a další rozvodné sítě, jsou vždy zabudovány v jiné stavbě nebo pozemku. Při jejich vyhotovení, rekonstrukci či opravě je vždy třeba zkoumat i znaky těchto staveb a pozemků. Opak by totiž znamenal, že by v rámci jedné stavby mohl stavebník legálně zasáhnout do jiné stavby nebo do pozemku a změnit ho tak, že nebude v souladu se zkolaudovaným stavem, ani s právními předpisy a technickými normami.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
8. Žalovaný předeslal, že stavební úřad je vždy vázán žádostí, která vůči němu byla učiněna a nemůže zcela svévolně nad její rámec projednávat záměr, který se žádostí nesouvisí.
9. Žalovaný uvedl, žalobce popisuje skutkový stav, který vznikl v rámci akce rekonstrukce vodovodu v roce 2015. Tato akce nebyla součástí předmětného spisu a Magistrát města

Plzně jí může z tohoto pohledu jen obtížně posuzovat. Nejde totiž o předmět daného řízení. To, zda vznikla mezera či schod a stavba byla legálně převedena do užívání s tvrzenou vadou, není opět předmětem daného řízení.

10. Podle žalovaného žalobce na svých právech zkrácen nebyl. Byl účastníkem předmětných řízení a bylo mu řádně doručováno. V řízeních aktivně vystupoval, vznášel námitky a připomínky, na které bylo řádně reagováno.
11. Žalovaný uvedl, že stavební úřad v daném řízení neposuzoval zákonnou výškovou hladinu předmětných chodníků, ta byla řešena v samostatných řízeních. Je poměrně standardní věcí, že v městské zástavbě se umísťují inženýrské sítě do pozemních komunikací a stavebník je vždy povinen uvést chodník či komunikaci do původního stavu. Stavební úřady vcelku běžně ukládají podmínky, které stavebníkovi dávají povinnost po zásahu do povrchu vozovky či chodníku, uvést po skončení vlastní stavby inženýrské sítě povrchy chodníků a vozovek do původního stavu. Žalobce nemovitost v předmětné lokalitě zdědil po své matce a účastenství v řízení vzniklo na základě dědictví. Jeho právní předchůdkyně měla v roce 2015 zcela jistě práva účastnice řízení.
12. Žalovaný konstatoval, že předmětná „díra“ o délce min. 20 cm a hloubce min. 10 cm patrně vznikla při rekonstrukci vodovodu v roce 2015. Z žaloby není zřejmé, jak tato díra souvisí se záměrem umístit kabel nízkého napětí do chodníku. Podotýkáme, že předmětný záměr kabelu NN dosud nebyl realizován, tedy ona díra nemůže být důsledkem realizace předmětné akce.
13. Žalobní bod týkající se poručení procesních práv žalobce je podle žalovaného ve své většině zcela neurčitý. Žalobce neuvádí, jaké námitky byly vypořádány nedostatečně, a není zcela jasné, v čem spočívá procesní nesprávnost napadeného rozhodnutí či řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí.

IV.

Posouzení věci soudem

14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

V.

Rozhodnutí soudu

15. Žaloba není důvodná.
16. Úvodem je nezbytné předeslat, že obsah žalobních bodů nedává soudu jinou možnost než žalobu bez dalšího zamítnout, neboť stěžejní žalobní námitka opírající se o tvrzení, že v rámci řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby (rekonstrukce elektrických rozvodů) má probíhat přezkum s předmětem žádosti přímo nesouvisejících otázek (tj. konkrétně výšky chodníku umístěného nad rozvody) má od počátku vadnou myšlenkovou konstrukci.
17. Soud se v první řadě plně ztotožňuje s argumentací žalovaného stran povahy řízení o žádosti a závěru, že v tomto typu řízení jsou správní orgány plně vázány obsahem žádosti, z čehož vyplývají pouze dvě možné varianty jejich postupu – buďto přistoupí k zamítnutí

žádosti nebo žádosti vyhoví a stanoví podmínky realizace stavebního záměru v území (viz § 92 odst. 1 věta první stavebního zákona, podle něhož platí, že „územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby.“) Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že ke „stanovení podmínek realizace záměru“ v prvoinstančním rozhodnutí došlo tak, že bylo stavebníkovi uloženo, aby po realizaci rekonstrukce elektrických rozvodů přistoupil k obnovení původního stavu chodníku (viz výrok II. bod 5 odst. 1 prvoinstančního rozhodnutí). Za situace, v níž je mezi účastníky nesporné, že chodník měl určitou (podle žalobce nesprávnou) výšku již před provedením stavebního záměru povoleného prvoinstančním rozhodnutím, nemohlo dojít k jakémukoliv zásahu do práv žalobce.

18. Je třeba si uvědomit, že do vlastnického práva žalobce může být zákonně zasaženo toliko na základě určitého právního důvodu (titulu). Daný důvod může být buďto soukromoprávní či veřejnoprávní povahy. Pokud se jedná o veřejnoprávní titul (například územní rozhodnutí), může se žalobce proti dotčení svých práv, z něho vyplývajícimu, bránit v řízení před správními soudy, v případě zásahu soukromoprávního charakteru před civilními soudy v občanskoprávním řízení. V projednávané věci územní rozhodnutí, proti němuž žalobce brojí žalobou, nemohlo být zdrojem jím popsaného protiprávního zásahu do jeho vlastnického práva (nesprávné provedení chodníku omezující přístup na jeho pozemek), neboť v souladu s rozhodnutím dojde toliko k obnovení stavu, který existoval již před jeho vydáním. Jestliže má žalobce za to, že k výše popsanému zásahu došlo v důsledku rekonstrukce chodníku v roce 2015, může se bránit buď vůči proti veřejnoprávnímu rozhodnutí, na jehož základě byla rekonstrukce provedena, pokud dané rozhodnutí závazně určilo parametry chodníku, popřípadě pokud byl chodník upraven, aniž by tak stanovilo veřejnoprávní rozhodnutí, musí se žalobce bránit v řízení před civilními soudy záporně žalobou podle občanského zákoníku.
19. S ohledem na výše uvedené, nemohl soud shledat důvodnou ani polemiku žalobce týkající se údajného porušení technických norem při uvádění chodníku do původního stavu. Soud zároveň zdůrazňuje, že tyto argumenty vůbec nemají v územním řízení prostor pro uplatnění (podstatou územního řízení je posouzení stavebního záměru z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území), konkrétní způsob provedení stavby může být úspěšně zpochybněn toliko v řízení stavebním, resp. kolaudačním.
20. Pokud se jedná o zcela obecně formulovanou námitku nedostatečného vypořádání námitek žalobce uplatněných ve správním řízení, pak ani tato námitka není důvodná. Soud rovněž obecně uvádí, že správní orgány reagovaly na argumentaci žalobce dostatečným způsobem, ve svých rozhodnutích jednoznačně vyjevily konkrétní důvody, proč žalobcem uplatněná tvrzení neshledaly důvodnými.
21. Soud pro úplnost uvádí, že vzhledem k tomu, že skutkový stav věci mu nedával jinou možnost, než žalobu zamítnout, nepřistoupil z důvodu hospodárnosti řízení k aktivaci možných osob zúčastněných na řízení, neb rozhodnutím soudu nemohly být nikterak dotčeny na svých právech.
22. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

23. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 12. prosince 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu